

være umuligt at udnytte Loven. Derfor sætter jeg i dette Tilfælde min Lid til det konservative Folkepartis Repræsentanter og haaber, at de vil støtte os, saaledes at Staten kommer til at gøre et alvorligt Arbejde for at modvirke Arbejdsløsheden derigennem, at den yder større Bidrag end foreslaaet til Kommunerne til disse Arbejders Igangsættelse. Det er ogsaa mit Haab, at Regeringen vilde optage Spørgsmaalet om en Forhøjelse af de 10 Mill. Kr., som kan udlaanes til Opførelse af Boliger, thi naar Statsens tilsynsførende meddeler, at der ikke er Udsigt til, at man kan yde de 40 pCt. Laan, som er forudsat, haaber jeg, at Regering og Rigsdag kan blive enige om en Forhøjelse af Beløbet.

Jeg vil i denne Forbindelse tillade mig at spørge, hvad Regeringen har gjort for at iværksætte Arbejder for Statens Vedkommende, thi selv om det ikke direkte vedrører dette Lovforslag, er det dog af stor Interesse, naar man drøfter dette Spørgsmaal. Det er muligt, at Staten har iværksat nye Arbejder, men mig bekendt er det ikke sket. Man har nedsat to Kommissioner, som skulde undersøge, om man kunde indføre Besparelser indenfor Postvæsenet og Statsbanerne, og jeg tror, at disse Kommissioner i meget høj Grad har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Indskrænkning af Mandskabet ved de to Væsener, og det siges ogsaa, at man enkelte Steder allerede er begyndt at foretage Afskedigelser. Endvidere er det meddelt, at Statsbanerne de første Dage i December Maaned har standset Arbejdet med Befæstning af Banestrækningen mellem Slagelse og Næstved til Trods for, at Vejret paa det Tidspunkt var saaledes, at Arbejdet udmærket kunde have været fortsat. Hvis Staten gaar i Spidsen med at afskedige Arbejdere der, hvor Arbejdet kunde have været fortsat, maa jeg beklage det i højeste Grad, det skal jo ikke anspore Kommunerne til at gaa i Spidsen ved at iværksætte Arbejder.

I § 5 foreslaas det, at Indenrigsministeren skal være bemyndiget til efter Samraad med Finansministeren at yde Statsgaranti for et Laan paa indtil 70 Mill. Kr. til Kommunerne, og det takker jeg Ministeren for. Efter denne Bestemmelse kan Kommunerne, saafremt de er i Stand til at skaffe Penge — det er nemlig et Spørgsmaal, om Pengene nu kan skaffes —, faa denne Garanti fra Staten, men jeg opfatter Loven saaledes, at en Kommune, hvis den selv er i Stand til at skaffe Laan, da ogsaa kan oppebære det Tilskud til Iværksættelse af Arbejder, som skal ydes ifølge Loven.

Den højtærede Minister nikker dertil, og jeg har ogsaa hele Tiden forstaaet Ministerens Stilling saaledes, at det var Meningen, men jeg har ønsket at faa det bekræftet her i Dag.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Behandling i et Udvalg, thi det er givet, at skal dette Forslag faa mindste Betydning, maa det vedtages inden Jul, og det samme gælder om Forslaget angaaende Hjælp til de arbejdsløse.

Min ærede Partifælle Hr. J. P. Nielsen vil tale om dette Lovforslag, men jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Lillelund, der var saa glad ved det af Indenrigsministeren forelagte Lovforslag. Han talte om, at ved de tidligere Love var man gaaet bort fra Forsikringsprincippet og over til Understøttelsesprincippet. Men nu vilde Regeringen ved sit Forslag vende om og gaa tilbage til Forsikringsprincippet. Det er jo en fuldstændig forkert Opfattelse. Det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister her har foreslaaet, bygger nemlig paa Understøttelsesprincippet, og det bidrager til at oparbejde en Stemning for at komme bort fra Forsikringen, og det ærede Medlem Hr. Lillelund nærer jo selv nogen Frygt i saa Henseende. Det ærede Medlem erklærede, at de Arbejdere, som havde unddraget sig Kammeratskabet, som ikke var i nogen Arbejdsløshedskasse og ikke havde betalt noget Bidrag, i Virkeligheden var stillede lige saa gunstigt nu som de Medlemmer, der i Aarevis har ydet Bidrag. Det ærede Medlem haabede, at Hjelpekasserne ved deres Skøn vilde gøre Forskel paa de Medlemmer, der stod i en Arbejdsløshedskasse, og dem, der stod udenfor. Men det ligger aldeles udenfor Hjelpekassernes Opgave. En Hjelpekasses Opgave er at skønne over, hvorvidt der er Trang til Stede i det foreliggende Tilfælde, og saa kan Kassen ikke skønne over, hvorvidt det paagældende Medlem burde have staaet i Arbejdsløshedskasse eller ikke. Det Krav, der har lydt fra Venstres og fra konservativ Side om Hjælp til Selvhjælp, søger Venstre nu at slaa ned ved det Forslag, der her foreligger, hvorefter man vil bygge paa Understøttelsesprincippet. Det lyder jo udmærket smukt, naar det ærede Medlem siger, at Hjelpekasserne ude omkring i Landkommunerne bedre kan skønne over og dermed ogsaa bedre er i Stand til at hjælpe overfor den skjulte Nød, men det er dog en Kendsgerning, at i de mange Aar, hvor man ude omkring i Landkommunerne havde Lejlighed til at skønne, hvor man havde Lejlighed